

ENKELE VEURNSE GENEALOGEN, EEN AANVULLING

In 2001 publiceerden we in dit tijdschrift twee artikelen onder de titels 'Bestond er een traditie van genealogisch onderzoek in de Veurnse St.-Niklaasabdij?' en 'Enkele vroege genealogen in Veurne-Ambacht'. Na verder onderzoek kunnen we hieraan nog enkele bijkomende preciseringen toevoegen.

De onbekende kopiïst uit 1804 van de genealogieën uit RAB, Fonds Aanwinsten niet langer onbekend

In onze eerste bijdrage (zie pp.31-32, voetnoten 1 tot 3) vermeldden we naast een kleine verzameling van 14 genealogieën uit het Fonds Merghelynck (nr. 70 van dat fonds) ook twee kleine verzamelingen, bewaard in het Rijksarchief te Brugge (RAB), van resp. 17 (RAB, *Aanwinsten*, nr. 917 (oud nummer 2437)) en 8 genealogieën (RAB, *Aanwinsten*, nr. 944 (oud nr. 2597)).

Bij nader bestuderen van de verzameling van 8 genealogieën zien we dat zij identieke vormelementen vertonen als de verzameling van 17 genealogieën. Het soort papier en de zeer grote afmetingen van de bladen, die in vier gevouwen zijn, zijn identiek. In beide verzamelingen zijn de genealogieën in (meestal) verticale schema's uitgetekend. In beide verzamelingen gaat het vooral om genealogieën van Veurnambachtse families. Bovendien kan men vaststellen dat het geschrift voor het overgrote deel van de genealogieën terug te brengen is tot twee verschillende personen. De bronvermeldingen en ook de bronnen zelf zijn gelijk tussen beide verzamelingen (deze zijn ofwel het handschrift *Crombrugge* of het gedrukte werk *Fragments Généalogiques*). Op een los bijblad bij de genealogie *Schinckelle*, maar ook op andere (*Utenhove, van der Burch*) in de reeks van 8, vinden we ook opmerkingen als 'vivant en 1800', zoals in de reeks van 17. Voor de families in de reeks van 8 passen ook, zoals bij de families uit de reeks van 17, de verwijzingen naar folionummers uit het handschrift *Crombrugge* bij een alfabetische ordening van de familienamen.

De twee verzamelingen zijn dus niets anders dan een opsplitsing van wat vroeger één geheel vormde. Op de 17 en de 8 genealogieën is een nummering in potlood (1) aangebracht, die bij elkaar passen. (*Aanwinsten* 917: nrs. 1-3, 5-16 en 23, *Aanwinsten* 944: nrs. 17, 19-

(1) Het lijkt op het handschrift van één van de anonieme afschrijvers die in opdracht van Arthur Merghelynck werkten en dat we ook op veel plaatsen aantreffen in het Fonds Merghelynck (zie vooral de naam Wyts in potlood in nr. 9).

22) maar dit kan mogelijk ook aangebracht zijn nadat ze in het Rijksarchief gedeponereerd werden.

In Tabel 1 hebben we aantal gegevens over die genealogieën en de afschriften in FM 70 overzichtelijk samengevat.

Wie zijn de twee personen die deze hebben afgeschreven? Persoon 1 heeft een mooi kleiner geschrift met ronde letters. Persoon 2 een geschrift met grotere letters, nerveuzer en hoekiger en vaak met de neiging naar rechts toe steeds hoger te schrijven. Soms is zijn geschrift wat rustiger en dan een weinig ronder. (bv. laatste kolom in nr 14bis) In beide is er een gebruik van grote titels voor de behandelde familienaam, maar Persoon 1 gebruikt wel vaak héél grote titels. Vaak zijn, in de afschriften door Persoon 1, opmerkingen, verbeteringen of aanvullingen gemaakt in het handschrift van Persoon 2 (maar nooit omgekeerd).

Nog een andere collectie: RAB, *Aanwinsten*, nr. 945 (oud nr. 2598), een verzameling van een 13-tal losse bladen met genealogische aantekeningen over diverse families, geschreven door velerlei verschillende handen, komt wellicht ook uit dezelfde oorspronkelijke verzameling, dit omwille van het aansluitend oud (en ook nieuw) inventarisnummer. De oude inventarisnummers van de reeks *Aanwinsten* werden in chronologische volgorde toegekend, wat toelaat te onderstellen dat de oude nummers 2597 en 2598 onmiddellijk na elkaar of gelijktijdig aan de reeks werden toegevoegd en ze alleen over twee nummers verdeeld werden omdat het andersoortige groepen documenten zijn. We vinden ook in FM 70 op de pagina's 195-200 een afschrift van een tekst (2) dat zich nu bevindt in *Aanwinsten* 945. Dat wijst er ook op dat toen FM 70 samengesteld werd (en dit was vóór de deponering op het Rijksarchief) de documenten één verzameling vormden.

Alles wijst er m.a.w. op dat RAB, *Aanwinsten* 917, 944 en 945 van éénzelfde verzamelaar of herkomst moeten geweest zijn. In onze eerste bijdrage gaven we te kennen niet te weten wie deze verzamelaar was. Deze vraag kunnen we inmiddels wel beantwoorden.

Het nr. 70 van het Fonds Merghelynck, een verzameling van afschriften van genealogieën, vermeldt vooraan een inleiding met volgende tekst:

Préface. Les généalogies contenus dans ce présent volume m'ont été obligeamment communiquées par M. Noë-Perlau, propriétaire ci

(2) Historische gegevens over Adinkerke (uit het genealogisch handschrift Schinckelle).

Familie	KBB FM 70 blz.	RAB Aanw 917 nr in potlood	RAB Aanw.944 nr in potlood		extra bronvermeldingen of opmerking	hs. Crom. brugge
Aernoudsone	1-1	2 (v.s.)	-	1		41
de Baenst	3-23	verdwenen ?	-	-	alleen in inventaris	?
Van Belle	-	15 (v.s.)	-	1		61
Briarde	-	-	22 (v.s.)	1		105
van der Burch	-	-	24 (v.s.)	1		113
de Cerf	27-57	10 (v.s.)	-	2		121
de Cortewylle	59-105	14 (v.s.) 14bis (v.s.)	-	2	St.-Niklaasabdij	139
Ghistelles	-	-	? (v.s.)	2	enkel 2de blad bewaard	-
van der Gracht	-	-	- (v.s.) - (tekst)	A		-
Huerlebout	107-119	5 (v.s.) 5b (h.s.)	-	1	Dr Thibault Dunkerque	252
Hanneron	-	13 (v.s.)	-	2	hs. Lombaert	suppl.
Knibbe	123-137	3 (v.s.)	-	1		271
Lansaem	-	-	23 (v.s.)	1		299
Leur (Lem)	-	16 (v.s.)	-	1		307
Masin	-	11 (v.s.)	-	1		331
Pierins	139-139	-	-	-	wel in RAB, Aanw. 945	-
Reyphin	141-155	1a (v.s.)	-	1		459
Reyphins	157-161	1b (v.s.) 1c (tekst)	-	1		461
Reyfs	164-169	-	-	-		-
Ryeel	-	-	17 (v.s.)	2		499
Schynckele	171-202	-	19 (v.s.)	2	<i>Fragm. Gén., Genève</i> 1776, t. I, fo 236	-
van Stavele	-	7 (v.s.)	-	1		523
van Steelant	-	12 (v.s.) 12bis (v.s.)	-	1		531 527
de la Tour d'Hoogenhove	203-203	-	-	-		
Uutenhove	207-227	-	21 (v.s.)	2		575
de la Viesville	-	23 (tekst)	-	A	I. IMHOFF, II, p. 265.	-
van de Waterleet	231-238	6 (v.s.)	-	2	St.-Niklaasabdij <i>Fragm. Gén., Genève</i> 1776	-
Wyts	-	9 (h.s.)	-	A		-
van Zuutpeene	239-253	8 (v.s.)	-	2	St.-Niklaasabdij <i>Fragm. Gén., Genève</i> 1776	-

Tabel 1: vergelijking van de genealogieën in een drietal bewaarde verzamelingen en het nog niet teruggevonden handschrift Crombrugge.
(v.s. = vertikaal schema; tekst= doorlopende tekst)

devant receveur du droit du timbre habitant à Bruges rue des Pierres 42. Elles proviennent de la mortuaire de Monsieur Prignot-Dacquet et sont tirées d'un grand manuscrit généalogique contenant la généalogie de la plupart des maisons de Flandre et spécialement celles du quartier de Furnes et qui devait être fort considérable puisqu'on trouve des généalogies citées au folio 533 dudit Mss qui formait un grand in fo. Dans le corps de l'ouvrage il en est dit qu'il existait un second volume de preuves, détails historiques et épitaphes relatifs aux familles traités dans le tome premier. Les renseignements me paraissent précieux et dignes d'être consignés avec l'autorisation de Mr Noë j'ai fait faire la transcription de qqs généalogies tirées de ce manuscrit qui appartenait tout à la fin du XVIIIe siècle à François Antoine de Crombrughe, seigneur de Ballin et de Loringhe à Bruges et que nous tacherons de découvrir un jour avec l'aide des nombreux représentants de cette famille actuellement existants encore Ypres, 4 avril 1886.

De bezitter van die verzameling in 1886 heeft nu een naam Noë-Perlau, (3) een beroep en een adres. En de genealogieën behoorden blijkbaar daarvoor toe aan een zekere Prignot-Dacquet en zijn gekopieerd uit het hs. Crombrughe. Op een andere plaats vernemen we dat in 1874, toen Merghelynck 21 jaar was, hij te Brugge ook bij deze heer Noë-Perlau een 17de-eeuws portret van een lid van de Veurnambachtse familie Heurlebout had gezien. (4) Hij noemt daar Noë-Perlau 'ereontvanger der registratie'. Noë-Perlau had dit portret van Prignot-Dacquet door erfenis verworven (5).

Merghelynck heeft zijn kopieën gemaakt, vóór dat zij aan het Rijksarchief te Brugge werden geschonken, in de commentaar bij het nummer 70 in de catalogus van zijn fonds, (gedrukt in 1896-97), 10 jaar later vermeldt hij immers: *appartiennent actuellement aux Archives de l'Etat à Bruges*.

Arthur Merghelynck heeft blijkbaar ook nog vóór de beëindiging van het maken van zijn kopieën al contact gezocht met een baron de Crombrughe over dat grote handschrift, getuige een kort briefje in

(3) Ook in zijn nota's op vele andere plaatsen in zijn fonds verwijst Merghelynck soms naar *Ex papiers Noë*, de lezer hierbij in het ongewisse latend wie hier eigenlijk bedoeld wordt. Zelf hebben we ons jarenlang afgevraagd wie dat wel mocht zijn...

(4) *Le fief-manoir*... I, p. 103, noot 5. Merghelynck heeft nog een tijd in Brugge gewoond in de Spiegelrei. Zie M. VERKEST, Tot aandenken van Jonker Arthur Merghelynck, in: *De Vlaamsche Kunstbode*, 38 (1908), pp. 492-495.

(5) *Le fief-manoir*..., I, 103, noot 5: *cette toile, provenant de la succession de feu Monsieur Prignot-d'Acquet*

FM 80 vanuit Brugge van 6 februari 1886, waarin deze laatste gewoon antwoordt dat hij geen sporen heeft gevonden. (6)

Concentreren we ons nu op Prignot-Dacquet. Wie was deze persoon?

De familienaam d'Acquet is in het Veurnse bekend maar wordt meestal geschreven als Dacquet. In Merghelyncks *Généalogies inédites*... (7) vinden we een genealogie Dacquet. En daarin ook een Louis Denis Septime Dacquet, geboren in 1793, belastingsontvanger te Alveringem, een eerste maal gehuwd met Anne Thérèse Emilie Frignot. Frignot is evenwel een drukfout voor Prignot. (8) Alleen zouden we verwachten dat dan eerder d'Acquet-Prignot zou geschreven worden. (man-vrouw)

Maar een andere bron (9) leert ons dat Louis Dacquet nog een zusster had, Charlotte, die gehuwd was met de heer H. Prignot, lid van de Veurnse gemeenteraad, raad van de stad Brugge. (10) Hier hebben we dus wél een Prignot-d'Acquet echtpaar. En er is blijkbaar ooit ook een veiling 'Prignot-Dacquet' geweest. Merghelynck vermeldt immers in zijn *Vade-mecum* op p. 301 dat hij een landboek van Wulveringem kocht van Leopold Slosse, pastoor van Kooigem, die het zelf gekocht had op 'de veiling Prignot-Dacquet' te Brugge. We vonden een veilingcatalogus van een Louis Prignot uit 1869, waar we

(6) Het geschrift en de handtekening is anders dan dit van de latere brieven van baron Albéric de Crombrughe de Loringhe uit 1893, die overigens ook veel actiever mee zocht.

(7) A. MERGHELYNCK, *Recueil de généalogies inédites de Flandre dressées sur titres d'après d'anciens manuscrits*, 2 dln., Brugge, Edw. Gailliard, 1877, dl. II, p. 430 e.v.

(8) Gelukkig voor ons was hij nog een tweede maal gehuwd met een Louise van Remynghe, wat de mogelijkheid biedt om via de genealogie van Remynghe uitsluitel te bekomen. Daar zien we dat het inderdaad Prignot moet zijn: CH. VAN RENYNGHE DE VOXVRIE, *Filiation van Remynghe à Poperinghe*, in: *Tablettes des Flandres*, Tome 10, Brugge, 1973, p. 256. (met tussen pp. 256 en 257 o.a. een portret van Pieter Dacquet, grootvader van Louis)

(9) P. HEINDERYCKX, *Jaerboeken van Veurne en Veurnambacht*, uitgegeven door E. RONSE, 4 vols., Veurne, 1853-1854, pp. vj-vij, noot 5. Zij wordt echter niet vermeld in de genealogie Dacquet in MERGHELYNCKs, *Recueil*...

(10) In de genealogie Reyphins (1b) staat ook een fragment van de genealogie Dacquet, met o.a. de kinderen van Carolus Augustus Judocus Dacquet: Ludovicus Decimus Septimus (geb. 1793), Edmundus Elsebius Verselensis Maria (geb. 1794) en Caroline Olimpia (geb. 1796), en die jong overleden kinderen. Mogelijk is de Charlotte Dacquet geboren na 1800 en daarom niet vermeld. De genealogie Dacquet in MERGHELYNCKs *Généalogies inédites*... is voor dit gezin nog onvollediger (vermeldt niet de jong overleden kinderen en ook niet de nog in 1800 levende Caroline Olimpia)

dat item inderdaad in terugvinden. (11) Maar onder de andere items betreffende handschriften is er niet iets wat duidt op die genealogieën. Wellicht waren Noë-Perlau en eventuele mede-erfgenamen de organisatoren van die veiling, waar zij de stukken die zij niet wens-ten te behouden van de hand deden, terwijl zij andere stukken (zoals de verzameling genealogieën) behielden.

Nu was de vader van Louis en Charlotte Dacquet, Charles Augustin Josse Dacquet (Veurne, 1759 - Veurne, 1811), zoon van Pieter Dacquet (1723-1783), heer van Borre en Briarde, tesorier en ontvanger-generaal van stad en kasselrij Veurne.

Deze **Charles-Augustin Josse Dacquet** is goed bekend als de medeauteur samen met François-Ignace van der Meersch de Rosendaele (Veurne, 1751 - Veurne, 1825) van de zeer grote verzameling van graf- en opschriften die vóór 1799 bestonden in de kerken, kloosters en kapellen in de stad Veurne en de parochies van Veurne-Ambacht. (waarvan een kopie in Fonds Merghelynck nr. 38) (12) De genealogische belangstelling van Charles Dacquet is hiermee ruimschoots aangetoond. En het is bekend dat hun verzamelwerk van grafschriften met een meer dan normale grondigheid werd samengesteld: de grafschriften werden er op kritische wijze vergeleken met andere bronnen en de verschillen die men vond werden aangegeven. (13) Dergelijk kritisch onderzoek door confrontatie met

(11) N.N., *Catalogue d'une belle collection de livres parmi lesquels des manuscrits et ouvrages illustrés, estampes et objets divers; suivis d'une belle collection de vieille porcelaine de chine et du japon. Délaissés par feu Mr Louis Prignot dont la vente aura lieu publiquement en la maison mortuaire Rue Longue 49 à Bruges, marde 6, mercredi 7 & jeudi 8 avril 1869 ... sous la direction de C. De Moor, libraire, Brugge, 1869, 54 pp.* (RUG, veilingcatalogi, inv. Vandenhole, nr. 3669) Manuscripten onder de nummers 454-467. Bemerkt wel het verschil in voornaam: E. Ronse geeft als initiaal van de voornaam: H., de veilingcatalogus noemt hem Louis. Toch is het deze veiling die Merghelynck bedoelt: het nr. 467 is het landboek van Wulveringem dat L. Slosse (1842-1920) kocht. Anderzijds is het nr. 458 een *Histoire, description et origine de la châtellenie de Furnes et de toutes les communes y comprises ... écriture du 17ième siècle*, 100 folios. Is dit misschien een kopie van PAUWEL HEINDERYCX werk *Beschryvinghe van de prochien binnen de casselye van Veurne*? De uitgever E. Ronse zegt dat hij zijn uitgave op het exemplaar van Willem Dacquet, later zijn broer Karel, dan diens dochter Charlotte, gehuwd met H. Prignot bezigde via de dan huidige eigenaar 'Van de Velde'. Maar RONSEs uitgave dateert van 1853, dus 14 jaar voor die veiling. Misschien toch een ander handschrift.

(12) A. MERGHELYNCK, *Vademecum ...*, p. 136. Dit is het nr. 38 uit zijn fonds, een kopie gemaakt in 1848, we kunnen dus niet het handschrift vergelijken voor een definitieve toewijzing van het auteurschap.

(13) J. VAN ACKER, Een Veurnse grafschriftenverzameling uit ca. 1800, in: *Biekorf*, 1993, pp. 176-186.

andere bronnen treffen we ook aan in de genealogieën *Aanwinsten* 917 en 944 (945). Ook het tijdstip sluit aan: de grafschriftenverzameling dateert van rond 1799, de verzameling genealogieën van 1800-1804 (zie hoget), dus van enkele jaren vóór zijn dood.

Hiermee is de cirkel rond: de verzameling moet gevormd zijn bij de familie Dacquet. (14) Ook het feit dat we in *Aanwinsten* 944 diverse zaken met betrekking tot de familie Dacquet vinden (dopen van Dacquets in twee Ieperse kerken, zeer oude vermeldingen van *Hacquets* in Ieper, enz...) sluit hier perfect bij aan. (15)

Blijft nog de vraag of Charles-Augustin-Josse Dacquet 'Persoon 1' of 'Persoon 2' was. In een eerste benadering dachten we aan Persoon 1 (deze met het mooie rondere geschrift). Dit omdat in *Aanwinsten* 945 ook een blad steekt met een horizontaal stamboompje van drie generaties, beginnend bij Pieter Aket uit 1395 en voorzien van 9 ingekleurde wapenschilden (waarvan 6 het wapen Dacquet zijn, zoals in gebruik in de 18de eeuw). (16) Het is in het handschrift van Persoon 1 en extreem verzorgd geschreven (waarbij lijntjes in potlood werden getrokken om tekstregels op te schrijven).

Wie is dan Persoon 2? Beide personen hebben ongeveer evenveel genealogieën gekopieerd, maar zoals hoger reeds vermeld, heeft Persoon 2 ook in de genealogieën afgeschreven door zijn collega, nog aanvullingen, verbeteringen en bronvermeldingen bijgevoegd. Persoon 2 was duidelijk de meer actieve van de twee. Dat Persoon 2 ook zelf in het archief te Veurne opzoeken deed blijkt uit de genealogie *Schynckele* (nr. 19). Daar wordt vermeld dat de genealogie van die familie in het boek *Fragments Généalogiques*, Genève, 1776,

(14) Ook in FM 70 (geannoteerd exemplaar van J. GAILLIARDs *Bruges et le Franc*), maakt Merghelynck diverse aanvullingen met bronvermelding aan bv. de genealogie van Stavele, dl. V, p. 309: *papiers Noë provenant de la famille Dacquet*, p. 322: *les corrections proviennent de la généalogie communiqué par Mr Noë* en van der Burch, V, p. 330: *ex papiers Noë provenant de M Prignot-Dacquet*.

(15) Nadat we reeds de hele naspeuring zoals hoger beschreven gedaan hadden, zagen we dat FM 70 een inleiding bevat door A. Merghelynck, die dit alles bevestigt! Voor deze tekst van deze inleiding, gedateerd 4 april 1886 zie blz. 332 en 334. Arthur Merghelynck had toen al een baron de Crombrughe gecontacteerd over dat handschrift, getuige een kort briefje in FM 80 vanuit Brugge van 6 februari 1886, waarin deze gewoon antwoordt dat hij geen sporen heeft gevonden. (het geschrift en de handtekening is anders dan dit van de brieven van baron Albéric de Crombrughe de Loringhe uit 1893, die ook veel actiever meezocht)

(16) De informatie voor dit stamboompje is exact gelijk aan de informatie op fo. 34v-35 van een handschriftelijke genealogie Schinckelle uit ong. 1650 in pri-vaat bezit en is zo goed als zeker daaruit gekopieerd.

was: *imparfaitement, ce que nous en avons du greffe aux orphelins à Furnes sera marqué par: orp. furn.* Hij heeft dus gezocht in het archief van de weeskamer van Veurne. Voor dezelfde genealogie heeft hij ook nog schepenlijsten van Veurne en Veurne-Ambacht geraadpleegd waar hij de gevonden Schynckeles uit citeert.

De stambomen in de verzameling Dacquet zijn in veel gevallen verder gezet tot de 'huidige' dag (d. i. circa 1800). Persoon 2 gaat ook zelf op onderzoek uit: zo verklapt hij in de genealogie Reyphins (nr. 1b) dat hij ze zal vergelijken met *un parchemin entre les mains de M. Philippe August Reyphin, sr. d'Hulstbusch, Catoire etc.*..., wonend op het kasteel van Pollinkhove. Maar in de aanvullende katern Reyphins (nr. 1c) staat dat deze laatste net overleden is op 2 februari 1801 (...) en begraven in de kerk van Pollinkhove. Hij wil de genealogieën ook up-to-date maken. Hij vermeldt dat de overledene bij zijn nicht Angeline Reyphins negentien kinderen had, waarvan nog twee in leven en hij verwoordt zijn voornemen *te informeren naer de naemen...* Hij schrijft meestal in het Frans, maar soms ook in het Vlaams.

Aan het slot van het afschrift Reyphins schrijft hij nog: *men ver-soeckt het werck voltrocken synde van dese noten te willen weder-senden naer d'Heer Joseph de Vroe (17) in d'Hontstraete tot Ypre om dese te remitteren aen Guillaume D'acquet woonende tot Veurne die daer af geene copie en heeft.* We menen dit te kunnen interpreteren als volgt: het afschrift Reyphins was bestemd voor iemand - verder onbenoemd, maar misschien een Reyphins, wellicht in of nabij Ieper wonend, die verzocht werd het na raadpleging te bezorgen aan Joseph de Vroe te Ieper, die het dan aan Guillaume Dacquet wonend tot Veurne, zal terug bezorgen. Persoon 2 is dus wellicht niemand anders dan die Guillaume Dacquet zelf, die graag het resultaat van zijn vele uren schrijfwerk terug wil.

Die **Guillaume Dacquet** is ongetwijfeld de oudere broer van Charles Augustin Josse, nml. Guillaume Déodat François Dacquet (Veurne 1755 -) (18) Van hem weten we ook dat hij de bezitter was van één van de oorspronkelijkste kopieën (misschien zelfs het origi-

(17) Joseph de Vroe is misschien de schoonbroer van Guillaume Dacquet ? Guillaume Dacquet was in 1785 gehuwd met de Ieperse Geneviève de Vroe.

(18) In de genealogie Dacquet vinden we maar één Dacquet met die voor-naam.

(19) Zie hoger onze voetnoot over de veilingcatalogus uit 1869 van Louis Prignot.

neel) van P. Heinderyckx' *Annalen van Veurne*. (19) Hij was dus ook op zijn minst in lokale geschiedenis geïnteresseerd.

Er is echter nog een sterker bewijs. In FM 70 vonden we ook een brief uit 1799 ondertekend met *Dacquet L'ainé No 74* (20) gericht aan *citoyen F. de Crombrugge, rue des Pierres à Bruges*, die helemaal in het handschrift van Persoon 2 geschreven is. Hij drukt daar-in zijn dankbaarheid uit voor de tijd dat hij het grote genealogisch handschrift van deze laatste heeft mogen raadplegen, verwacht van hem bij kerende een tweede (hij kreeg het eerste dus blijkbaar uitgeleend om het thuis te raadplegen) en vraagt ook nog enkele bijkomende genealogische inlichtingen. (21) Hij verklapt niet zijn voor-naam, maar *l'ainé, de oudste*, zal betekenen dat hij zich identificeert als de oudste van een reeks broers Dacquet. Guillaume Dacquet was inderdaad de oudste zoon van zijn vader en gezien ook zijn jongere

(20) Wat die *No 74* betekent is ons onduidelijk (een huisnummer in een wijk van Veurne ?)

(21) *Furnes, le 14 9bre 1799 Monsieur, frere françois Boels alexien de notre ville et qui reste chez moi vous remettra le superbe livre aux genealogies que vous m'avez confié monsieur lors de mon sejour a bruges: je ne puis dire combien il m'a ravi et combien je m'en suis amusé pendant tous le tems que je l'ai possédé, je vous le remets dont monsieur avec toute la reconnaissance possible: et comme vous m'avez promi un autre monsieur j'ose vous prier de vouloir donner au meme frere homme tres discret et confiant celui que vous voudrez bien me confier que je remettrai avec les memes soins que celui ci: j'ai mis dans le meme livre quelques papiers avec des notes la ou j'ai trouvé quelques articles ou les choses etoient omisses sans toutefois rien toucher audit livre, je crois monsieur que ces remarques vous feront plaisir, je n'y trouve pas non plus les Epitaphes de Crombrugge et Braem existante a St Bavon a Gand, elles meritent cependant d'ij trouver place ce qui se peut faire encore sur les pages vuides, l'inscription des ses epitaphes se trouve dans le livre intitulé historie ou recueil des monumes de l'Eglise de St Bavon par le chanoine hellin, ce livre se trouve certainement à bruges sinon monsieur je suis a meme de vous le faire tenir, c'est l'Epitaphe de Dame Catherine Braem epouse de george De Crombrugge avec les quartiers dont quatre conforme a l'Epitaphe de Philippe Braem aux penitent.J'observe aussi folio 63A il est dit dans le losange Zadelare 1618 ce doit etre 1578 ce qui a été un laps de plume en copiant et peut facilement se rectifier.Je voudrais bien avoir s'il n'etoit pas vous etre importun monsieur les quartiers qui sont sur la pierre de Pierre Van der Waterleet et d'adrienne De Coq dont la fille epousa Omer Schy(n)ckel esc(uyer) fils de charles escuier: ainsi que les 8 quartiers du moins les noms du blason de Dame jenne thouars epouse de Roland Schinckel avec l'inscription qui se trouve en bas du dit blason, qui existait a alverynghem et que j'ai a ma campagne mais il est si endommagé qu'on ne peut lire ce qui est dessus. Si je ne connoissois pas votre gout monsieur je n'oserois pas tant vous etre a charge, soiez aussi bien persuadez que je n'ai rien si a coeur que de vous convaincre des sentimens respectueuse avec lesquels j'ai l'honneur d'etre Monsieur Votre tres humble et tres obeissant serviteur D'acquet L'ainé No 74.* Die brief, gericht aan een de Crombrugge te Brugge, is ongetwijfeld in Merghelyncks handen gekomen via zijn contacten met Albéric de Crombrugge de Looringhe (+1926)

broer Charles Augustin Josse zich met genealogie inliet, is dit wellicht zijn manier om zich van hem te onderscheiden. (22) Guillaume Dacquet heeft dus in de loop van 1799 de genealogieën afgeschreven en in de jaren daarna vervolledigd en gecorrigeerd. In dat jaar ook sloten zijn broer Charles Augustin Josse Dacquet en François Ignace van der Meersch hun grafschriftenboek af.

We blijven dan wel zitten met Persoon 1. Wie was deze? Gezien hij ook schreef op gelijke grote bladen van zelfde papier moet hij in nauw contact gestaan hebben met Guillaume Dacquet. Was het zijn broer Charles of François Ignace van der Meersch (23) of alleen maar iemand die in opdracht van Guillaume Dacquet, misschien tegen vergoeding, enkele afschriften had gemaakt?

We besluiten met nog enkele korte aanvullingen op andere reeds eerder vernoemde genealogen in onze twee vorige artikelen:

Lombaert

(Zie onze eerste bijdrage, p. 34) In het RAB, Fonds de Thibault de Boesinghe, nr. 424, een grote verzameling van genealogieën en genealogische fragmenten uit de 17de eeuw (24), vonden we nog een gegeven over de Lombaert, die we eerder als een vergelijkingsbron voor enkele genealogieën uit RAB, Aanwinsten 917 hadden vermeld gezien. In pak 424B op een naamindex vonden we de vermelding in een 18de-eeuws geschrift: *Nota qu'il a encore chez le prestre Lombaert plusieurs bonnes généalogies d'Ypres et d'alentour a lui demandés*. Ons eerder vermoeden dat Lombaert een religieus was,

(22) Van het gebruik van de kwalificatie *l'ainé* vonden we in de eigen genealogie ook een voorbeeld: Toen Niklaas Frans Donche (geb. Brugge 1735 - Sleidinge 1815) een handelszaak opstartte in 1761, veranderde zijn oudste broer Antonius Jacobus Donche (Brugge 1734-1762), zijn handtekening van *Ant. Jaq. Donche* naar *Donche L'ainé* zoals hij aankondigt in een brief aan het Antwerpse verzekeringkantoor van James Dormer: (handtek.) *Ant. Jaq. Donche Dorenavant Messieurs je me signerai* (handtek.) *Donche L'ainé*. Stadsarchief Antwerpen, Insolvente Boedelkamer, nr 1187, brief van 13-5-1761.

(23) We beschikken niet over een specimen van het handschrift van François Ignace van der Meersch om te vergelijken.

(24) Van die grote verzameling, vermoeden we overigens dat dit de persoonlijk aangelegde verzameling en kladnota's zijn van de Brugse genealoog Marius Voet (+1685), dit op basis van het geschrift: een zeer klein gedrongen, maar toch verzorgd geschrift, maar ook vanwege zijn opmerkelijke manier om de bladen papier stevast tot zeer dicht tegen de randen vol te schrijven. Ook schreef Marius Voet altijd in het Frans. Zijn 'afgewerkte' handschriftelijke werken - waarmee het geschrift vergeleken werd - zoals *Les eschevins du Franc* en enkele andere bevinden zich in de Koninklijke Bibliotheek te Brussel, ms II 6976 (*Les eschevins*) en 7771 (microfilm, losse nota's), Fonds Goethals, mss 719, 725, 736-739, 1436.

wordt hiermee dus bevestigd en we kunnen hem wellicht in Ieper situeren, of minstens toch als iemand met belangstelling voor Ieperse families, en wellicht in de 18de eeuw.

Charles van Hondeghem

(Zie onze tweede bijdrage, p. 266) Ook de Charles van Hondeghem is nog nader geïdentificeerd. Jean Baptiste Ghys vermeldde al dat het huis van Hondeghem uitgestorven was in mannelijke lijn, maar met verwanten onder de Keingiaerts uit Ieper. In de studie van Bn Bonaert over deze laatste familie (25) vinden we heel wat over Charles van Hondeghem. Hij was gedoopt op 11 juni 1591 in de kerk van Hazebrouck en huwde te Ieper op 15 januari 1625 met Joanna van Dixmude (23 november 1599-Ieper, 1 november 1648). Hij was naast schepen in 1633 en 1637 ook nog tussen 1633 en 1650 vaak raadslid van Ieper.

De heerlijkheid Catsberghe, was een leen afhankelijk van de heerlijkheid van Steenvoorde, met een foncier van 25 gemeten in Godewaertsvelde. Het huis van de heren van Catsberghe bevond zich in Oudezele. Eeckebeke was een heerlijkheid in Steenvoorde, gehouden van het leenhof van Belle. Charles van Hondeghem hield zich bezig met genealogie en vele van zijn handschriften en een deel van zijn documentatie bleef bewaard in de familie Lantonnois van Rode. (26) Ook zijn vader Gillis van Hondeghem (1546-1628) had zich reeds met genealogie ingelaten.

Sanderus heeft voor zijn beroemde werk *Flandria Illustrata* (1641-1644) (27) de verzamelingen van Charles van Hondeghem geraadpleegd: in de Nederlandse editie *Verheerlijkt Vlaandre*, IIde deel, 2de boek p. 58 lezen we immers, waar hij het heeft over de familie de

(25) Baron BONAERI, *Les Keingiaert, seigneurs de Denterghem et de Gheluweldt* (Recueil XXXIII van de Office Généalogique et Héraldique de Belgique), Brussel, 1986. Zie annex: *Les Hondeghem alias de Quienville au XVIIe et XVIIIe siècle*.

(26) Kasteel van Eernegem. Een eerdere vermelding van (een ander deel van?) de handschriften van Charles van Hondeghem (de Quienville) was in 1895: *Gaston de Vinck, château de la Hooghe* (=Zillebeke). Zie *Le Parchemin*, nr. 315 (1998) p. 189.

(27) SANDERUS [Antonius Sanders], *Verheerlijkt Vlaandre*, Nederlandse editie, 3 vols., Leiden, J. vander Deyster, Rotterdam, J.-D. Beman, Den Haag, C. en F. Boucquet, 1735, anastatische herdrukken: A) verkleind formaat, inleiding van E. Warlop, met in aanhangsel van dl III aanvulling met platen uit Latijnse editie van 1732, 3 vols., *Familia et Patria, Handzame*, 1968, B) pocket-formaat, in opbergdoos, 3 vols., Tielt, E. Veys, 1974, C) verkleind formaat maar groter dan A), geen inleiding, 2 vols., C. De Vries-Brouwers, Antwerpen, Amsterdam, 1980.

Wulf uit de kasselrij Belle : ... *gelyk ik zie uit de Schriften, welke de Edele Heer Karel van Hondeghem, Heer van Katsberge, aen my medegedeelt heeft* ... (28)

Een synthese

Zetten we de bekende vroege Veurnse genealogen uit de 16de en 17de eeuw chronologisch op een rijtje, dan kennen we volgende namen:

Lenaert de Cant (Veurne ca 1520 + Veurne ca 1585), schepen van de kasselrij Veurne, auteur van een *boek van geslachten*.

Joos van Gistel (- + Houtem 1608), religieus van de St-Niklaasabdij te Veurne, auteur een boek met genealogieën.

Gillis van Hondeghem (1546 - Hazebrouck 1628), heer van Catsberghe en Eeckebeke.

Philips II van Crombrugghe (Kortrijk ? 1578 – Veurne 1650), schepen en landhouder van de stad en kasselrij Veurne.

Charles van Hondeghem (Hazebrouck 1591 - Ieper 1650), schepen en raadslid van Ieper, auteur van genealogische en heraldische werken en documentatie.

Carolus de Visch, (Bulskamp 1596-Brugge 1666) abt van de Duinenabdij, auteur van handschrift *Notitiae Genealogica* (onbetrouwbaar)

Godfried van Cortewylle (1604 – Veurne 1667), abt van de St-Niklaasabdij Veurne.

Roland Schinckelle (Adinkerke 1622 – Veurne 1667), landhouder van de kasselrij Veurne.

Aan het eind van de 18de eeuw noteren we dan:

François Ignace van der Meersch de Rosendaele (Veurne, 1751 – Veurne, 1825), landhouder van stad en kasselrij Veurne in de patriotentijd (1789-90), voorzitter kanton Veurne (1804), luitenant-kolonel in het keizerlijk leger van Napoleon.

Guillaume Déodat François Dacquet (Veurne 1755 -), ontvanger-generaal van de stad en kasselrij Veurne.

Charles Augustin Josse Dacquet (Veurne, 1759 - Veurne, 1811), cavaleriekapitein tijdens de patriotentijd.

P. Donche

(28) Onder het kapittel *Heerlykheid van Steenvoorde*, in deel II 5de boek, pp 167 en 169 vindt men inlichtingen over de familie van Hondeghem, heren van Eeckebeke en Katsberg, ingebed in zeer uitgebreide genealogische gegevens over allerlei verwante families.